

Iš visų sutinkamų žmonių Jums patys nuostabiausi – tai žmonės, kuriuos norėtume pavadinti: “angelais” ar “iš kosmoso”, ar “vaikščiojančiu stebuklu”, ar tiesiog “geru žmogumi”... Jie tiesiog nemoka gyventi blogumu, – tik gėriu.

Tai dideli žmonės..., beje, jie yra gryno gyvenimo, kančios ir sunkių patirčių, vienvėdės, vidinio žmogaus inteligencijos ir pagarbos viskam mokinti, per visa tai praėję... Na, o mes juos sutinkame, juos tokius pastebime, gal kartais ir pasiilgstame jų, nors jie labai paprasti, – gal be išsilavinimo, nieko nepasiekę.

Tokiems žmonėms būdingas šventas, beveik nežmoniškas, mums neįprastas matymas, ir tik Dangus saugo juos, kaip vaikus... Pilnus gėrio ir vilties...

Kuo tyresnis (jautresnis) tampi – tuo daugiau jauti...

Kuo daugiau jauti – tuo daugiau žinai be žinių, kurios ateina iš širdies...

Kuo daugiau žinai – tuo aiškiau matai save ir apie savo kelią...

Kuo aiškiau jį matai – tuo tvirtesnis tavo žingsnis dabar ir paskui...

Kuo tvirtesnis žingsnis – tuo mažiau baimės keliauti arba baimės suklysti...

Kuo mažiau baimės – tuo daugiau laisvės (ir nuo aplinkinių nuomonių)...

Kuo daugiau laisvės – tuo daugiau ramybės, lengvų minčių, lengvumo...

Kuo daugiau lengvumo – tuo daugiau džiaugsmo net ir kenčiant ar esant kitokiui, nesuprastu...

Kuo daugiau džiaugsmo – tuo daugiau stebuklingo gyvenimo dienų, kuriose sutinki žmogų, o gal net ir Žmogų, kurį noriu mylėti...

Tokiose paieškose ar gyvenime, Jums yra atsiliepiama net su kaupu – meile.

**“Garbė Tam,
kuris ateina Viešpaties
vardu!**

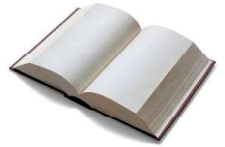
**Šlovė besartinančiai
mūsų tėvo**

Dovydo Karalystei!”

Mk 11, 10

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

2 Sam 5, 1–3; Ps 121, 1–2. 4–5; Kol 1, 12–20

Psalmės atliepas

Į Viešpaties Namus džiaugsmingai keliaukim.

Evangelija pagal Luką (23, 35–43)

Anuo metu seniūnai tyčiojosi iš Jėzaus kalbėdami: „Kitus išgelbėdavo – tegul pats išsigelbi, jei jis – Dievo išrinktasis Mesijas!“

Iš jo juokėsi ir kareiviai, prieidami, paduodami jam perrūgusio vyno ir sakydami: „Jei tu žydų karalius – gelbėkis pats!“ Viršum jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius.“

Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių ėmė įžeidinėti Jėzų: „Argi tu ne Mesijas? Išgelbėk save ir mus!“ Antrasis sudraudė jį: „Ir Dievo tu nebijai, kentėdamas tą pačią bausmę! Juk mudu teisingai gavome, ko mūsų darbai verti, o šitas nieko blogo nėra padaręs.“

Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo Karalystę!“

Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje.“

Evangelijos komentaras:

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Visatos Valdovo iškilimė karūnuoja liturginius metus, atskleidžia koks nesuvokiamas, didis, nepaprastas, išskirtinis yra Jėzaus karališkumas.

Jis, atrodo, neturi galios ir šlovės: yra ant kryžiaus ir labiau panašus į pralaimėjusį, nei laimėjusį. Jo karališkumas yra paradoksalus. Jo sostas yra kryžius, Jo karūna yra iš erškėčių, Jis neturi skeptro, vietoj jo Jam įspraudžiama nendrė; Jis nenešioja prabangių rūbų, neturi blizgančių žiedų ant pirštų, bet vinimis pervertas rankas, neturi lobia, bet yra parduotas už trisdešimt monetų.

Iš tiesų, Jėzaus karalystė nėra iš šio pasaulio, bet būtent joje randame išgelbėjimą ir atleidimą. Nes Jo karalystės didingumas nėra galioje pagal pasaulį, bet Dievo meilėje, kuri pajėgi pasiekti kiekvieną ir išgydyti bet kurį dalyką. Dėl šios meilės Jėzus pasilenkė iki mūsų, apsigyveno žmogiškame menkume, patyrė pačias bjauriausias mūsų būsenas: neteisumą, išdavimą, apleidimą, patyrė mirtį. Tik tokia meilė nugalėjo ir toliau nugali mūsų didžiuosius priešus: padaromą blogį, ištinkančią mirtį, vergišką baimę.

Bet nepakaktų, jei tikėtume, kad Jėzus yra Visatos Karalius ir istorijos ašis, nepadarrant Jo mūsų gyvenimo Viešpačiu: visa tai tuščia, jei Jo nepriimame asmeniškai ir jei nepriimame Jo būdo viešpatauti mylint. Jėzau, prisimink mane savo karalystėje!

Žmonijos pasiaukojimo Jėzui Kristui Karaliui aktas:

MIELASIS JĖZAU, žmonijos Atpirkėjau, pažvelk į mus, nuolankiai suklaupusius prieš Tave. Mes Tavo esame ir norime tavo būti. Kad dar tvirčiau galėtume su Tavimi susijungti, šiandien visi ir kiekvienas pasiaukojame Švenčiausiajai Tavo Širdžiai.

Gerasis Jėzau! Daugelis Tavęs visiškai nepažįsta, daugelis, paniekinę Tavo įsakymus nuo Tavęs nusigrėžė. Pasigailėk jų ir visus patrauk prie savo Švenčiausios Širdies. Būk, Viešpatie, Valdovas ne vien ištikimųjų, kurie niekada nuo Tavęs nepasitraukia, bet ir sūnų palaidūnų, kurie Tave paliko. Padėk jiems greitai sugrįžti į Tėvo namus, kad nežūtų dvasios skurde.

Būki Valdovas tų brolių, kurie yra nuo mūsų atsiskyre dėl klaidų ar nesantaikos. Pašauk juos į tiesos pilnatvę ir tikėjimo vienybę, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas. Taip pat visus Tavęs dar nepažįstančius atvesk į savo tikinčiųjų šeimą.

Suteik, Viešpatie, savo Bažnyčiai tikrą klestėjimą, duok visoms tautoms taiką ir ramybę. Padaryk, kad visoje žemėje skambėtų vienas balsas: “Garbė ir šlovė mūsų Išganytojo dieviškajai Širdžiai per amžius!” Amen.

Kristus – Visatos Valdovas

Kristaus, visatos Valdovo, šventę 1925 m. įsteigė popiežius Pijus XI. Pontifikas norėjo patvirtinti aukščiausiąją Kristaus valdžią ano meto iššūkių – ypač ateizmo ir visuomenės sekularizacijos – akivaizdoje. Jis siekė, kad Kristaus karališkumo pripažinimas turėtų labai konkrečių praktinių pasekmių.

Asmeninis, šeimyninis ir visuomeninis žmogaus gyvenimas turėtų būti realiai gaivinamas Evangelijos, Kristaus mokymas turėtų prasiskverbti į visą krikščionio gyvenimą. Šiame straipsnyje paliesime tris pagrindinius šios šventės aspektus: Kristaus karaliavimo universalumą, Jo paradoksaliumą ir eschatologinio Jo įgyvendinimo laukimą.

Universalumas

Krikščioniškas menas ilgai vengė pavaizduoti skausmingąją Kristaus kančią, tačiau nuo pat pradžių tiek Rytuose, tiek Vakaruose Kristaus ikonografijos vaizdavo Kristų, turintį aukščiausiąją galią visai kūrinijai. Bizantija Jį vaizdavo bažnyčių kupolų viršūnėse *Pantokrator* (visavaldystės) forma. Šiuo pavyzdžiu pasekė ir romėnų tapytojai, Kristaus visavaldystės temą tęsė iki viduramžių.

Pačiuose seniausiuose Ravenos pastatuose, apsivilkęs imperatoriaus drabužiais, ant pečių nešinas kryžumi, Kristus traiško demoniškų jėgų galvą. O būdingiausias Kristaus karališkos galios vaizdinys yra Didybės Viešpats, sėdintis šlovės soste, kurį supa keturi gyvūnai su žmogaus, jaučio, liūto ir erelio galvomis. Kaip žinoma, tai evangelistų simboliai, bet tai ir pačių galingiausių kūrinijos būtybių simboliai, be to, tai paties Kristaus simboliai. Kai kurie viduramžių rašytojai teigė, kad Kristus yra žmogus savo gimimu, jautis – paaukojimu, liūtas – prisikėlimu ir erelis – pakilimu į dangų.

Savo žemiško gyvenimo metu Jėzus kovojo prieš neteisingą Jo karališkumo viziją, suprastą laiką ir nacionalinę prasmę. Jis pasipriešino tiems, kurie norėjo Jo misijai suteikti politinę reikšmę. Tačiau giliosios savo karališko orumo tikrovės Jis neatmetė, patvirtindamas ją prieš Pilotą (reikėtų iš arčiau apmąstyti tai, ką Jėzus neigė ir ką tvirtino).

Paradoksaliumas

Vis dėlto Kristaus karaliavimas – universalus laike ir erdvėje – iš esmės yra dvasinis karaliavimas ir todėl paradoksalius. Į šį pasaulį Jis atėjo, kad paliudytų apie tiesą ir vestų žmones pas Tėvą. Jo galia yra tam tikra prasmė subordinuota šiam tikslui. Prudencijaus himnas, kurį gieda Bažnyčios liturgija, tai puikiai išreiškia pirmoje strofoje: „O žiaurusis Erode, ko gi bijai ateinančio Kristaus? Suteikdamas dangiškąją karalystę, Jis neatima laikinosios viešpatystės.“ Žemiškosios viešpatystės Jis neatima, nes Jo karalystė ne iš šio pasaulio.

Krikščioniškoji tradicija visada pabrėžė paradoksalių šio karaliavimo pobūdį. Žmogiškai žvelgiant, šis karaliavimas pasirinko pačius nesuprantamiausius kelius, kurie neatvedė prie jokio laukiamo rezultato.

Tikrai būtent kryžius parodo tikrąjį Jėzaus karališkumo pobūdį. Žmogaus protui toks požiūris skausmingas, nesuprantamas, nes Jėzaus karališkumas įvyksta per Jo karališkumo paniekimą. Tačiau kaip tik kryžius išreiškia unikalų karaliavimą: „O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“ (Jn 12, 32). Kryžius, galutinė Dievo Sūnaus meilės pasireiškimo žmonėms forma, parodo, kad Jėzus yra širdžių Karalius. Dievas Tėvas norėjo – ir tai kitas paradoksas – kad mirties ant kryžiaus prisirišimas yra šio karaliavimo sąlyga. Kodėl Dievas pasirinko būtent tokį būdą parodyti savo karališkumą, lieka neduodanti ramybės paslaptis. Nors atsakymas visiškai aiškus – parodyti savo meilę iki galo.

Parapijos skelbimai

Kristaus Karaliaus sekmadienis

Šiandien švenčiame paskutinį C Liturginių metų sekmadienį. Švenčiame su Kristaus Karaliaus iškilme, kurioj kreipiamės į Jį, ir teisingai sakome: "Tu esi Karalius! Vienintelis mano ir visos Visatos Karalius!"

Nuo sekančio sekmadienio – pirmo Advento sekmadienio (lapkričio 30 d.) – pradėsime naujus A Liturginius metus, naują kelionę su Šv. Raštu.

Adventas

Advento laikotarpyje Bažnyčios liturgija pasipildys Rarotų maldavimais (**šios pamaldos Šlienavos bažnyčioje vyks prieš 9 val. sekmadienio šv. Mišias**), vilties maldomis ir spalvomis, adventišku vainiku, rekolekcijomis. Tai džiugaus laukimo ir pasiruošimo Šventei laikas.

Kalėdaičiai

Advento pirmąjį sekmadienį prašysime Dievo palaiminimo kalėdaičiams (duonai), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimo dieną.

"Caritas" akcija

Advento laikotarpis kviečia mus aktyviam laikui! Prisiminti vieni kitus bei visaip kaip parodyti savo gerumą, grožį jiems. Kasmet Lietuvos "Caritas" organizuoja akciją "Gerumas mus vienija", kurios metu visi Lietuvos žmonės kviečiami susivienyti bendram tikslui ir pasidalinti gerumu su tais, kuriems reikia pagalbos. Ši akcija turi tikslą – mus įpratinti nuolatinei kitam žmogui pagalbai.

Kaip visuomet, įvairiose gerumo akcijose dalyvaudami, būdami dosnūs kitiems, – paaukotos pinigų paskirsime mūsų krašte sunkiau gyvenančioms šeimoms ar konkrečiam žmogui. Su sunkiau gyvenančiais mūsų pasidalinimas gerumu galėtų daugelį kartų vykti, ne tik prieš Kalėdas ar Velykas...

Tad įpraskime pastebėti ir nebūkime abejingais, manančiais, kad kažkas kitas (pvz. seniūnija ar soc. darbuotojai) turi pasirūpinti.

DOSNUMO KREPŠELIO akcija!

Ačiū tiems, kurie jau dalinatės savu gerumu su žmonėmis, kuriems reikalinga parama. Bažnytinė organizacija "Caritas" mus vis taip pat kviečia į šią gerumo akciją.

Bažnyčiose rasime tam ir popierinių *Dosnumo krepšelių*.

Galutinio pasirodymo laukimas

⇒ Krikščioniškas gyvenimas visuomet buvo persiėmęs galutinio Kristaus karalystės laukimo jausmais, vildamasis, kad Jo iškilmingas ir galutinis sugrįžimas galutinai triumfos prieš visas blogio galias. Tada visata pasieks tobulybę, ir Dievas bus viskas visame kame. Šv. Paulius šį tikėjimą išreiškia tokiais žodžiais: „Paskui bus galas, kai jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs visas valdžias, galybes ir pajėgas. Jis juk turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus. Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis. Juk jis visa palenkė jam po kojų“ (1 Kor 15, 24–27).

Tad Kristaus, visatos Valdovo, šventė ragina sąmoningai suprasti Kristaus viešpatystės tikrumą, universalumą ir kartu išgyventi jos paradoksalumą laukiant su šlove ateisiančio išaukštinto Jėzaus Kristaus laikų pabaigoje. Šie trys dėmenys turėtų skverbtis į krikščionio kasdienybę, turėtų suteikti jėgų nepasiduoti gyvenimo sunkumams, kovoti su neteisingomis karalystėmis ir su didele viltimi kabintis į ateitį. *Maranatha! „Ateik, Viešpatie Jėzau!“* (Apr 22, 20).

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.